

พิเคราะห์แล้ว เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภคร พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘ วรรคสอง บัญญัติว่า การขอให้ประธานศาลอุทธรณ์วินิจฉัยปัญหาว่าคดีใดเป็นคดีผู้บริโภค หรือไม่ ไม่ว่าโดยคู่ความเป็นผู้ขอหรือโดยศาลเห็นสมควร ถ้าเป็นการขอในคดีผู้บริโภคต้องกระทำ อย่างช้าในวันนัดพิจารณา หากพ้นกำหนดเวลาแล้ว ห้ามมิให้มีการขอให้วินิจฉัยปัญหาดังกล่าวอีก คดีนี้ ศาลแขวงเชียงใหม่รับฟ้องและดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีผู้บริโภครจนสืบพยานเสร็จ และนัดฟังคำพิพากษาแล้ว โดยไม่ปรากฏว่ามีคู่ความขอหรือศาลแขวงเชียงใหม่เห็นสมควรให้ วินิจฉัยปัญหาว่าเป็นคดีผู้บริโภคหรือไม่ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด การที่ศาลแขวงเชียงใหม่ เพิ่งส่งคดีมาให้วินิจฉัยดังกล่าว ย่อมเป็นการล่วงเลยเวลาที่จะเสนอปัญหานี้ให้ประธานศาลอุทธรณ์ วินิจฉัยว่าคดีนี้เป็นคดีผู้บริโภคหรือไม่แล้ว และการที่จำเลยให้การว่าคดีนี้ไม่เป็นคดีผู้บริโภค แต่จำเลยไม่ดำเนินการใดเพื่อโต้แย้งคัดค้านเมื่อศาลแขวงเชียงใหม่ดำเนินกระบวนการพิจารณาคดี ต่อไปอย่างคดีผู้บริโภค ซึ่งเป็นพฤติการณ์ที่สื่อแสดงว่าจำเลยยอมรับการดำเนินกระบวนการคดี ดังกล่าว กรณีจึงไม่เป็นปัญหาว่าคดีนี้เป็นคดีผู้บริโภคหรือไม่อีกต่อไป ประธานศาลอุทธรณ์ จึงไม่รับวินิจฉัย ให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ และให้ส่งสำนวนคืนศาลแขวงเชียงใหม่ เพื่อพิจารณาพิพากษาคดีต่อไป

สั่ง ณ วันที่ ๗ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๘

พิเคราะห์แล้ว พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภคร พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘
วรรคสอง บัญญัติว่า การขอให้ประธานศาลอุทธรณ์วินิจฉัยปัญหาว่าคดีใดเป็นคดีผู้บริโภคร
หรือไม่ ไม่ว่าโดยคู่ความเป็นผู้ขอหรือโดยศาลเห็นสมควร ถ้าเป็นการขอในคดีอื่นที่มีใช้
คดีผู้บริโภครต้องกระทำอย่างช้าในวันขึ้นสองสถานหรือวันสืบพยานในกรณีที่ไม่มีการขึ้นสองสถาน
หากพ้นกำหนดเวลาแล้ว ห้ามมิให้มีการขอให้วินิจฉัยปัญหาดังกล่าวอีก คดีนี้ศาลจังหวัดชลบุรี
รับฟ้องเป็นคดีแพ่ง แม้จำเลยให้การต่อสู้ว่าเป็นคดีผู้บริโภคร โจทก์จะฟ้องเป็นคดีแพ่งสามัญได้
แต่ศาลจังหวัดชลบุรีดำเนินการสอบสวนพิจารณาอย่างคดีแพ่งจนสืบพยานโจทก์และจำเลยเสร็จแล้ว
คดีไม่ปรากฏว่าจำเลยยกเรื่องนี้ขึ้นโต้แย้งหรือมีคำขอให้ศาลรอกการพิจารณาคดีไว้ชั่วคราว
เพื่อเสนอปัญหาดังกล่าวให้ประธานศาลอุทธรณ์วินิจฉัย อันเป็นพฤติการณ์ที่แสดงว่า จำเลย
ยอมรับการดำเนินการสอบสวนพิจารณาอย่างคดีแพ่งนั้นตลอดมาและไม่ติดใจปัญหาว่าคดีนี้
เป็นคดีผู้บริโภครหรือไม่ดังที่ให้การอีกต่อไป ที่ศาลฎีกาพิพากษายกคำพิพากษาศาลจังหวัดชลบุรี
และยื่นสำนวนให้พิจารณาพิพากษาใหม่ ก็หาได้เพิกถอนกระบวนการพิจารณาชั้นสืบพยาน
ที่ดำเนินการจนแล้วเสร็จไม่ ดังนี้ จึงไม่ใช่กรณีมีปัญหาดังกล่าวคดีนี้เป็นคดีผู้บริโภครหรือไม่อีกต่อไป
ทั้งเป็นการล่วงเลยเวลาที่จะขอให้มีการวินิจฉัยปัญหาว่าคดีนี้เป็นคดีผู้บริโภครหรือไม่แล้ว
จึงไม่อาจขอให้ประธานศาลอุทธรณ์วินิจฉัยปัญหานี้ได้อีกเพราะเป็นการต้องห้ามตาม
บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว จึงไม่รับวินิจฉัยคดีนี้ ให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ
และให้ส่งสำนวนคืนศาลจังหวัดชลบุรีเพื่อพิจารณาพิพากษาต่อไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๕ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘

หมายเหตุ

ตามคำวินิจฉัยทั้งสองฉบับดังกล่าวพอจะวางหลักได้ว่า การที่จะส่งคดีให้ประธานศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่าเป็นคดีผู้บริโภคมหรือไม่ ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘ นั้น

๑ ระยะเวลาในการยื่น อยู่ภายใต้เงื่อนไขคือ ไม่ว่าจะ เป็นกรณีคู่ความเป็นผู้ซื้อหรือศาลเห็นสมควรเอง ถ้าเป็นการขอให้คดีผู้บริโภค จะต้องกระทำอย่างช้าในวันนัดพิจารณา หากเป็นการขอในคดีแพ่งอื่น จะต้องกระทำอย่างช้าในวันขึ้นสองสถานหรือวันสืบพยานในกรณีที่ไม่มี การขึ้นสองสถาน หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว คู่ความหรือศาลจะหยิบยกปัญหาดังกล่าวเพื่อขอให้ประธานศาลอุทธรณ์วินิจฉัยอีกไม่ได้

๒ รูปแบบการขอให้ประธานศาลอุทธรณ์วินิจฉัย การที่จำเลยหยิบยกปัญหาว่าคดีที่โจทก์ฟ้องมิใช่คดีผู้บริโภคมาในคำให้การนั้น ไม่ถือว่าเป็นการขอให้ประธานศาลอุทธรณ์วินิจฉัยตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค มาตรา ๘ ดังนั้น เมื่อศาลชั้นต้นดำเนินกระบวนการสืบพยานต่อไป โดยจำเลยไม่หยิบยกปัญหาดังกล่าวขึ้นโต้แย้งภายในวันนัดพิจารณาในกรณีเป็นคดีผู้บริโภคก็ดี หรือภายในวันขึ้นสองสถานหรือวันสืบพยานในคดีแพ่งทั่วไปก็ดี ถือได้ว่าจำเลยยอมรับการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีดังกล่าวและไม่ตั้งใจในปัญหาดังกล่าวต่อไปแล้ว แม้ศาลชั้นต้นจะส่งคดีมาให้ประธานศาลอุทธรณ์ภายหลังจากสืบพยานไปแล้วก็ถือว่าเป็นการล่วงเลยกำหนดจึงไม่อาจส่งคดีมาให้ประธานศาลอุทธรณ์วินิจฉัยได้อีก (ตามแนวคำวินิจฉัยประธานศาลอุทธรณ์ที่ ๑๔๐/๒๕๕๘, ๒๕๒/๒๕๕๘)

แต่หากจำเลยยื่นคำให้การโดยยกปัญหาว่าคดีที่โจทก์ฟ้องมิใช่คดีผู้บริโภค และศาลชั้นต้นเห็นสมควรจะขอให้ประธานศาลอุทธรณ์วินิจฉัยในปัญหาดังกล่าวเอง ศาลชั้นต้นก็ย่อมมีอำนาจส่งให้ประธานศาลอุทธรณ์วินิจฉัยได้ แต่ต้องทำภายในระยะเวลาตามข้อ ๑ เช่นกัน